

Rozhodnutie je právoplatné

dňom 21. 9. 2004

Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Liščáka (sudcu Najvyššieho súdu SR) a sudcov JUDr. Zity Matyóovej (sudkyne Krajského súdu v Nitre) i JUDr. Tibora Šuláka (sudcu Okresného súdu v Komárne) v disciplinárnej veci JUDr. J. P. sudcu Okresného súdu na ústnom pojednávaní 5. decembra 2003 v Bratislave podľa § 129 ods.2, § 151b ods.5,6,7 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení zákona č.426/2003 Z.z., rozhodol

t a k t o :

JUDr. J. P. nar. v trvale bytom

je vinný, že

ako zákonný sudca, ktorému prislúchalo rozhodnúť o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v K. sp. zn. 1 Kv 82/02 z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M., zadržaného 27. júna 2003 o 11.30 hod., do väzby, o ktorom napokon rozhodol až 30. júna 2003 uznesením sp. zn. 7 Ntv 112/03, sa pred svojim rozhodnutím o tomto návrhu okolo 12.00 hod. dňa 29. júna 2003 v priestoroch budovy a pred budovou Krajského súdu K. k uvedenej veci v rozpore s ustanovením § 30 ods.11 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, verejne vyjadril pred zástupcami médií. Asi pred desiatimi osobami, redaktormi denníkov „SME“, „KORZÁR“ i Televízie „JoJ“ a Slovenskej televízie a ďalšími členmi ich výrobných štábov výslovne uviedol: „Svedok bol vypočutý v piatok o 9.40 hod., o dvadsať minút už išli pre . Čo to má znamenať? Podľa mňa to bola dopredu pripravená akcia.“ a tieto jeho vyjadrenia boli následne i publikované 30. júna 2003 v denníku „SME“, v článku pod názvom „Sudcovi sa akcia nezdá“, 30. júna 2003 v denníku „KORZÁR“, v článku pod názvom „Sudca . Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ a časť tohto jeho vyjadrenia v znení „To bola akcia dopredu pripravená“ zo záznamu 1. júla 2003 o 19.30 hod. odvysielala Televízia „JoJ“ v hlavnej spravodajskej relácii „Noviny“.

t e d a

sa dopustil zavineného porušenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti pri rozhodovaní,

t ý m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003 - zníženie funkčného platu o 10 % (desať percent) na obdobie 3 (troch) mesiacov.

O d ô v o d n e n i e

[redacted] (ďalej len [redacted] resp. „navrhovateľ“) 4. júla 2003 podal podľa § 120 ods.2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky – disciplinárnemu súdu v zmysle § 119 ods.2 citovaného zákona návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu K [redacted] JUDr. J. [redacted] P [redacted] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1, ods.2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov.

Kládol mu za vinu, že ako zákonný sudca rozhodujúci o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v K [redacted] na vzatie obvineného J. [redacted] M. [redacted] zadržaného v piatok dňa 27. júna 2003, do väzby, sa pred svojím rozhodnutím o návrhu na vzatie do väzby k uvedenej veci verejne vyjadril v médiách, pričom výslovne uviedol: „Svedok bol vypočutý v piatok o 9.40 hod., o dvadsať minút už išli pre [redacted]. Čo to má znamenať? Podľa mňa to bola dopredu pripravená akcia.“ (denník SME z 30. 6.2003), „To bola akcia dopredu pripravená.“ (príspevok odvysielaný televíziou JoJ 1. júla 2003), v dôsledku čoho zavinene porušil základnú povinnosť sudcu, uvedenú v § 30 ods.11 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, t.j. povinnosť zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru vo veciach prejednávanych súdmi a zároveň týmto svojím správaním vzbudil oprávnené pochybnosti o nestrannosti sudcu pri rozhodovaní a o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania.

Súčasne navrhol uznať sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 i podľa ods.2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.3 písm. b/ citovaného zákona – preloženie na iný súd toho istého stupňa (č.l. 1–2).

Návrh na začatie disciplinárneho konania minister doložil i niektorými listinnými dôkazmi – Harmonogramom dosiahnuteľnosti sudcov a zapisovateľiek trestného úseku Okresného súdu K [redacted] zo 6. júna 2003 (č.l. 3 – 6), kópiou článku s názvom „Sudcovi sa akcia [redacted] nezdá“, publikovaného v denniku SME 30. júna 2003 (č.l. 7 – 7a), a prepisom príspevku odvysielaného TV JoJ 1. júla 2003 (č.l. 8–9).

Pretože bolo potrebné bližšie objasniť niektoré skutočnosti významné pre rozhodnutie o podanom návrhu a zadovážiť ešte i ďalšie dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu v tejto veci, predseda disciplinárneho senátu pred určením termínu ústneho pojednávania podľa § 123 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, vykonal predbežné šetrenie, v rámci ktorého si disciplinárny súd vyžiadal stanovisko sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] k návrhu na začatie disciplinárneho konania (č.l. 66–67), zo spisov Okresného súdu K [redacted] sp. zn. 7 Ntv 108/02 i Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Tz 16/03 získal ďalšie informácie

o postupe a rozhodovaní sudcu JUDr. J. P. v trestnej veci obvineného JUDr. Ing. a spol., ktorej sa jeho verejné vyjadrenia týkali (č.l.11-12,90-91), a zadovážil i iné listinné dôkazy, ktoré boli potom vykonané na ústnom pojednávaní.

V rámci predbežného šetrenia si disciplinárny súd na účely disciplinárneho konania takto zadovážil kópiu zápisnice vyšetrovateľa Ministerstva vnútra SR, Sekcie justičnej polície PZ, Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti, ČVS: VKE-10/OVOZTČ-BA-2002 z 27. júna 2003 o zadržení obvineného JUDr. Ing. (č.l.18a-20), kópiu návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v K sp. zn. 1 Kv 82/02 z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. do väzby (č.l.21-27), kópiu zápisnice Okresného súdu K sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003 o výsluchu obvineného JUDr. Ing. pred rozhodnutím o väzbe (č.l.28-44), obsahujúcej i uznesenie Okresného súdu K sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003, ktorým sudca JUDr. J. P. rozhodol o podanom návrhu na vzatie obvineného JUDr. Ing. do väzby, a to tak, že návrhu nevyhovel, podľa § 68 ods.2, § 77 ods.2 Tr. por. obvineného JUDr. Ing. nevezal do väzby a dňa 30. júna 2003 o 20.35 hod. ho prepustil zo zadrżenia na slobodu (uznesenie nebolo písomne vyhotovené, ale v plnom znení bolo obsiahnuté v zápisnici o výsluchu obvineného JUDr. Ing. - § 68 ods.2 Tr. por.).

Vyžiadal si i kópiu sťažnosti krajského prokurátora v K ktorá bola podaná proti tomuto uzneseniu (č.l.45-54), ako aj uznesenia Krajského súdu v K sp. zn. 7 Tpo 41/03 z 3. júla 2003, ktorým bolo o tejto sťažnosti rozhodnuté (č.l.55-58).

Pretože z príloh k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplývalo, že krajský prokurátor v K proti sudcovi JUDr. J. P. v spojitosti s jeho rozhodovaním o väzbe obvineného JUDr. Ing. 30. júna 2003 vzniesol námietku zaujatosti, disciplinárny súd si vyžiadal aj kópiu uvedenej námietky (č.l.59-60), kópiu rozhodnutia sudcu JUDr. J. P. o tejto námietke (uznesenie Okresného súdu K sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30.6.2003 – č.l.61-62) a napokon aj kópiu rozhodnutia Krajského súdu v K (uznesenie sp. zn. 7 Tpo 40/03 z 3.7.2003 – č.l.63-65) o sťažnosti krajského prokurátora v K podanej proti predmetnému uzneseniu.

Disciplinárny súd si ďalej v rámci predbežného šetrenia od šéfredaktora spravodajstva TV JoJ vyžiadal i kópiu videonahrávky tejto spravodajskej relácie TV JoJ „Noviny“, odvysielanej 1. júla 2003 o 19.30 hod., v rámci ktorej bolo odvysielané i vyjadrenie sudcu Okresného súdu K JUDr. J. P., súvisiace s jeho rozhodovaním o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. M. (č.l.17), a súčasne požiadal aj o upresnenie, kedy bol záznam rozhovoru so sudcom JUDr. J. P. vyhotovený (č.l.16).

Sudca JUDr. J. P. už v rámci predbežného šetrenia prostredníctvom zvoleného obhajcu disciplinárnemu súdu 4. augusta 2003 predložil písomné vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania (č.l. 66-67).

Na základe jeho návrhu, obsiahnutého v tomto jeho písomnom vyjadrení, disciplinárny súd požiadal Slovenskú televíziu v Bratislave, Hlavnú redakciu spravodajstva, o prešetrenie jeho tvrdenia, že i v spravodajskej relácii STV malo byť dňa 1. júla 2003 (prípadne ešte 30. júna 2003) odvysielané jeho vyhlásenie k trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M. Disciplinárny súd STV požiadal aj o zapožičanie videozáznamu tohto rozhovoru, pokiaľ bol skutočne uskutočnený, a o u-

presnenie času jeho vyhotovenia i odvysielania, vrátane mena zodpovedného redaktora, ktorý zabezpečoval jeho vyhotovenie.

Disciplinárny súd si v rámci predbežného šetrenia vyžiadal aj od regionálneho denníka „Korzár“ v Košiciach jeho vydanie č.149 z 30. júna 2003, pretože z písomného vyjadrenia sudcu JUDr. J. P. k návrhu na začatie disciplinárneho konania i z písomnej námietky zaujatosti, ktorú proti nemu podal krajský prokurátor v K. vyplývalo, že i v ňom bol v uvedený deň publikovaný obdobný článok (ako v denníku SME) s názvom „Sudca . Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“, súvisiaci s jeho rozhodovaním o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. M. (č.l. 72, 75-75a), a od krajského prokurátora v K. si zadovážil správu o tom, kedy presne (a akou formou) sudca JUDr. J. P. Krajskej prokuratúre v K. oznámil termín konania výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. a v akom čase sa podľa údajov prokuratúry tento výsluch uskutočnil (č.l. 76).

Zákomom č. 426/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. novembra 2003, bol v priebehu vykonávania predbežného šetrenia zákon č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, novelizovaný a okrem iných jeho ustanovení boli zmenené a doplnené aj ustanovenia upravujúce disciplinárnu zodpovednosť sudcov, disciplinárne konanie i kreovanie sudcov disciplinárneho súdu. Novela predpokladá voľbu nových sudcov disciplinárneho súdu, avšak podľa prechodných ustanovení § 151b ods.6,7 zákona č.385/2000 Z.z., v znení zákona č. 426/2003 Z.z., disciplinárne konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č.426/2003 Z.z. dokončí v prvom stupni doterajší prvostupňový disciplinárny senát, a to podľa predpisov účinných do 31. októbra 2003.

Pretože aj v tomto prípade bolo disciplinárne konanie začaté ešte 4. júla 2003, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č.426/2003 Z.z., disciplinárnu vec sudcu JUDr. J. P. na ústnom pojednávaní dňa 5. decembra 2003 podľa § 151b ods.7 zákona č.385/2000 Z.z., v znení zákona č.426/2003 Z.z., prejednal doterajší prvostupňový disciplinárny senát „6Ds“, ktorému podľa Rozvrhu práce disciplinárneho súdu z 15. októbra 2002 prislúchalo o tejto veci rozhodnúť, a to v pôvodnom zložení (JUDr. Ladislav Liščák, sudca Najvyššieho súdu SR, ako jeho predseda, JUDr. Tibor Šulák, sudca Okresného súdu v Komárne, ako jeho ďalší člen), pričom však jeho tretí člen JUDr. Ján Konček, sudca Krajského súdu v K. ktorý bol z vykonávania úkonov a z rozhodovania v tejto disciplinárnej veci právoplatným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR – disciplinárneho súdu sp. zn. Nds 3/03 z 9. októbra 2003 vylúčený (č.l. 80-81), bol nahradený JUDr. Zitou Matyóovou, sudkyňou Krajského súdu v Nitre (čl. V ods.1 písm. a/, ods.2 písm. b/ Rozvrhu práce disciplinárneho súdu z 15. októbra 2002).

Navrhovateľ na ústnom pojednávaní trval na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania i na jeho dôvodoch a prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne navrhol, aby disciplinárny súd uznal sudcu JUDr. J. P. za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 aj podľa ods.2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.3 písm. b/ citovaného zákona – preloženie na iný súd toho istého stupňa, menovite na Okresný súd v R. (č.l. 97-98).

Disciplinárny súd preto, postupujúc podľa predpisov účinných do 31. októbra 2003 (§ 151b ods.6 zákona č.385/2000 Z.z., v znení zákona č.426/2003 Z.z.), podľa § 127 ods.4 Zákona o sudcoch a prísediacich na ústnom pojednávaní 5. decembra 2003 oboznámil procesné strany s výsledkami predbežného šetrenia (v rozsahu

správy na č.l. 90-91 spisu), podľa § 127 ods.5 citovaného zákona vypočul sudcu JUDr. J. P. a vykonal i ďalšie dokazovanie čítaním listinných dôkazov a premietnutím videozáznamu rozhovoru sudcu JUDr. J. P. odvysielaného TV JoJ, v hlavnej spravodajskej relácii „Noviny“ 1. júla 2003 o 19.30 hod. (č.l. 17), za primeraného použitia ustanovení § 212 a § 213 Trestného poriadku (na podklade § 150 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z.).

Vykonaným dokazovaním disciplinárny súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Sudca JUDr. J. P. bol v trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M. činný už i v minulosti a o jeho väzbe v prípravnom konaní rozhodoval už aj pred dňom 30. júna 2003.

Vyšetrotateľ Ministerstva vnútra SR, Sekcie justičnej polície PZ, Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti uznesením sp. zn. VKE-10/OVOZTČ-BA-2002 z 21. októbra 2002 JUDr. Ing. J. M. (ale i ďalšie osoby - D. B. a Ing. P. P.) obvinil zo spáchania trestných činov založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods.1 Tr. zák. i podvodu podľa § 250 ods.1,5 Tr. zák.

Obvinený JUDr. Ing. J. M. bol podľa § 75 Tr. por. prvý krát zadržaný ešte dňa 21. októbra 2002 o 14.00 hod. Návrh na jeho vzatie do väzby dal krajský prokurátor v K. Okresnému súdu K. dňa 22. októbra 2002. Už i vtedy ho pred rozhodnutím o väzbe vypočúval sudca Okresného súdu K. JUDr. J. P. a následne uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 24. októbra 2002 ho vzal do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods.1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., s tým, že jeho väzba začína dňom 21. októbra 2002. Krajský súd v K. uznesením sp. zn. 7 To 152/02 zo 7. novembra 2002 sťažnosť obvineného JUDr. Ing. J. M., podanú proti uzneseniu sudcu Okresného súdu K. sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 24. októbra 2002, zamietol podľa § 148 ods.1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú.

Sudca Okresného súdu K. JUDr. J. P. uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 27. decembra 2002 podľa § 72 ods.2 Tr. por. zamietol i žiadosť obvineného JUDr. Ing. J. M. o prepustenie z väzby. Krajský súd v K. však uznesením sp. zn. 7 Tpo 3/03 z 12. marca 2003 na podklade sťažnosti obvineného JUDr. Ing. J. M. podľa § 149 ods.1 písm. a/, ods.3 Tr. por. zrušil výrok napadnuté uznesenie Okresného súdu K. sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 27. decembra 2002 v časti, ktorá sa týkala dôvodov jeho väzby podľa § 67 ods.1 písm. a/, c/ Tr. por., a ponechal ho vo väzbe len z dôvodu uvedeného v § 67 ods.1 písm. b/ Tr. por.

Na návrh krajského prokurátora v K. zo 7. apríla 2003 sudca Okresného súdu K. JUDr. J. P. uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 10. apríla 2003 podľa § 71 ods.1 Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby obvineného JUDr. Ing. J. M., ale len do 21. júna 2003 (hoci krajský prokurátor navrhoval jej predĺženie do 21. októbra 2003).

Krajský prokurátor v K. 4. apríla 2003 súdu navrhol (návrh bol Okresnému súdu K. doručený 8.4.2003) zmenu dôvodov väzby u obvineného JUDr. Ing. J. M., menovite ich rozšírenie aj o väzobný dôvod podľa § 67 ods.1 písm. c/ Tr. por. (č.l. 344), avšak sudca JUDr. J. P. uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 zo 14. apríla 2003 tento jeho návrh podľa § 72 ods.1 Tr. por. zamietol.

Uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 25. apríla 2003 (na podklade námietky zaujatosti zo strany obvineného Ing. P. P.) sudca JUDr. J. P. následne podľa § 31 ods.2 Tr. por. rozhodol, že z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvinených Ing. P. P. a JUDr. Ing. J. M. vedenej na Okresnom súde K. pod sp. zn. 7 Ntv 108/02, je vylúčený.

Krajský súd v K [redacted] uznesením sp. zn. 7 Tpo 25/03 z 20. mája 2003 sťažnosť krajského prokurátora v K [redacted] podanú proti uzneseniu sudcu Okresného súdu K [redacted] JUDr. J. [redacted] P. [redacted] sp. zn. 7 Ntv 108/02 zo 14. apríla 2003, ktorým zamietol návrh krajského prokurátora na zmenu (rozšírenie) dôvodov väzby u obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted], zamietol podľa § 148 ods.1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú.

Ďalším uznesením sp. zn. 7 Tpo 31/03 z 20. mája 2003 Krajský súd v K [redacted] na podklade sťažnosti obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] (a obv. Ing. P. [redacted] P. [redacted]) podľa § 149 ods.1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie sudcu Okresného súdu K [redacted] JUDr. J. [redacted] P. [redacted] sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 25. apríla 2003, ktorým podľa § 31 ods.2 Tr. por. rozhodol, že je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v prípravnom konaní v ich trestnej veci, vedenej na Okresnom súde K [redacted] pod sp. zn. 7 Ntv 108/02, a súčasne vyslovil, že sudca JUDr. J. [redacted] P. [redacted] nie je z dôvodov podľa § 30 ods.1 Tr. por. vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci.

Krajský prokurátor v K [redacted] 7. júna 2003 navrhol (návrh bol Okresnému súdu K [redacted] doručený 10.6.2003 – č.l. 508) predĺženie lehoty trvania väzby obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] do 21. októbra 2003.

Sudca Okresného súdu K [redacted] JUDr. J. [redacted] P. [redacted] však tomuto návrhu krajského prokurátora nevyhovel, uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 zo 17. júna 2003 ho podľa § 71 ods.1 Tr. por. zamietol (a následne bol obvinený JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] 21.6.2003 z väzby prepustený na slobodu – č.l. 24).

Aj keď skutok, pre ktorý [redacted] podal na sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] návrh na začatie disciplinárneho konania, s týmto postupom (a s predchádzajúcim rozhodovaním o návrhoch prokurátora na rozhodnutie o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted]) priamo nesúvisí, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania ho viní z verejného vyjadrenia jeho vlastného názoru na túto trestnú vec až pred rozhodnutím o ostatnom návrhu krajského prokurátora v K [redacted] z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] do väzby - po jeho zadržaní dňa 27. júna 2003, disciplinárny súd považuje za potrebné spomenúť i postup a rozhodovanie sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] aj v predchádzajúcom období. A to i napriek tomu, že predmetom disciplinárneho konania na podklade návrhu ministra nie je správnosť resp. zákonnosť postupu a rozhodovania sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] (v dôsledku čoho disciplinárny súd nebol oprávnený skúmať a posudzovať správnosť resp. zákonnosť jeho postupu a rozhodovania o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted], ani ho neskúmal a neposudzoval). Predchádzajúci postup a rozhodovanie sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] v tejto veci disciplinárny súd považuje za potrebné spomenúť z toho dôvodu, že vo verejnom vyjadrení jeho vlastného názoru na túto trestnú vec pred rozhodnutím o ostatnom návrhu krajského prokurátora v K [redacted] z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] do väzby, z ktorého ho viní návrh na začatie disciplinárneho konania, vidí zjavnú nadväznosť na predchádzajúci postup a rozhodovanie sudcu JUDr. J. [redacted] P. [redacted] o väzbe tohto obvineného a verejné vyjadrenie jeho vlastného názoru na túto trestnú vec zjavne je len konečným vyústením jeho celkových postojov a názorov na túto trestnú vec (ktoré napokon vyjadril už aj vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted] sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 10. apríla 2003, zo 14. apríla 2003 a zo 17. júna 2003). Súvislosť medzi týmto jeho rozhodovaním a verejným vyjadrením vlastného názoru na vec po opätovnom zadržaní obvineného JUDr. Ing. J. [redacted] M. [redacted]

_____ dňa 27. júna 2003 (z ktorého ho viní návrh na začatie disciplinárneho konania) nemožno nevidieť.

Treba spomenúť aj to, že Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 2 Tz 16/03 z 29. júla 2003 na podklade sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal _____ podľa § 268 ods.2 Trestného poriadku vyslovil, že právoplatným uznesením Okresného súdu K_____ sp. zn. 7 Ntv 108/02 zo 17. júna 2003 bol porušený zákon v ustanovení § 71 ods.1 Tr. por. v prospech obvineného JUDr. Ing. J_____ M_____ (i obvineného Ing. P_____ P_____), podľa § 269 ods.2 Tr. por. toto uznesenie zrušil a podľa § 270 ods.1 Tr. por. Okresnému súdu K_____ prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (výrok v bode II rozsudku).

Potom, ako sudca Okresného súdu K_____ JUDr. J_____ P_____ uznesením sp. zn. 7 Ntv 108/02 zo 17. júna 2003 podľa § 71 ods.1 Tr. por. zamietol návrh krajského prokurátora v K_____ na predĺženie lehoty trvania väzby obvineného JUDr. Ing. J_____ M_____ do 21. októbra 2003 (a J_____ M_____ bol 21. júna 2003 prepustený z väzby na slobodu – č.l. 24), bol tento obvinený 27. júna 2003 o 11.30 hod. podľa § 75 Trestného poriadku opätovne zadržaný vyšetrovateľom Ministerstva vnútra SR, Sekcie justičnej polície PZ, Odboru vyšetrovania obzvlášť závažnej trestnej činnosti, čo potvrdzuje zápisnica o jeho zadržaní sp. zn. VKE-10/OVOZTČ-BA-2002 z tohto dňa na č.l. 18a – 20 spisu.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v K_____ (JUDr. Viera Oroszová) následne dňa 28. júna 2003 pod sp. zn. 1 Kv 82/02 podľa § 77 ods.1 Trestného poriadku podala Okresnému súdu K_____ návrh, aby obvinený JUDr. Ing. J_____ M_____ bol znovu vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 67 ods.3 písm. b/ Trestného poriadku (č.l. 21 – 27). Rukou písaná poznámka na č.l. 21 spisu svedčí, že predmetný návrh dňa 28. júna 2003 o 16.30 hod. prevzal sudca JUDr. J_____ P_____. Uvedený deň totiž pripadol na sobotu, na deň pracovného voľna, avšak podľa Harmonogramu dosiahnuteľnosti sudcov a zapisovateľiek trestného úseku Okresného súdu K_____ na č.l. 3-6 spisu mal v ten deň dosiahnuteľnosť (už od 27.6.2003 a mal ju mať až do 4.7.2003) práve on.

JUDr. J_____ P_____ teda dobre vedel, že o podanom návrhu prislúcha rozhodnúť jemu ako zákonnému sudcovi podľa § 26 ods.2 Trestného poriadku.

Napriek tomu, ešte pred rozhodnutím o podanom návrhu (pretože o ňom rozhodoval až v popoludňajších hodinách 30. júna 2003) sa dňa 29. júna 2003 okolo 12.00 hod. (čo napokon ani JUDr., J_____ P_____ nerobil sporným) v priestoroch budovy a pred budovou Krajského súdu K_____ k uvedenej veci verejne vyjadril pred zástupcami médií. Asi pred desiatimi osobami, redaktormi denníkov „SME“, „KORZÁR“ i Televízie „JoJ“ a Slovenskej televízie a ďalšími členmi ich výrobných štábov výslovne uviedol: „Svedok bol vypočutý v piatok o 9.40 hod., o dvadsať minút už išli pre _____. Čo to má znamenať? Podľa mňa to bola dopredu pripravená akcia.“ a tieto jeho vyjadrenia boli následne i publikované 30. júna 2003 v denníku „SME“, v článku pod názvom „Sudcovi sa akcia _____ nezdá“, 30. júna 2003 v denníku „KORZÁR“, v článku pod názvom „Sudca _____ Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ a časť tohto jeho vyjadrenia v znení „To bola akcia dopredu pripravená“ zo záznamu 1. júla 2003 o 19.30 hod. odvysielala Televízia „JoJ“ v hlavnej spravodajskej relácii „Noviny“.

Tieto jeho vyjadrenia jasne dokumentuje obsah článkov autora M_____ J_____ _____, ktoré boli na účely disciplinárneho konania zadovážené a prečítané na ústnom pojednávaní ako listinné dôkazy. Ide o články v denníku „SME“ pod názvom „Sudcovi sa akcia _____ nezdá“ (č.l. 7-7a) a v denníku „KORZÁR“ pod názvom „Sudca _____ Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ (č.l. 75a), oba

publikované 30. júna 2003. Časť tohto jeho vyjadrenia „To bola akcia dopredu pripravená“ zo záznamu 1. júla 2003 o 19.30 hod. odvysielala Televízia „JoJ“ v hlavnej spravodajskej relácii „Noviny“, ktorého prepis sa nachádza na č.l.8-9 (zodpovedným redaktorom za jeho výrobu bol R. S. Napokon, i tento videozáznam bol zadovážený na účely disciplinárneho konania (č.l. 17) a na ústnom pojednávaní bol opakovane premietnutý (č.l. 102). Ako vyplýva z písomných vyjadrení šéfredaktora spravodajstva TV JoJ R. K. z 3. júla 2003 (č.l. 10) a zo 16. júla 2003 (č.l. 16), zvuková a obrazová nahrávka obsahujúca predmetné vyjadrenie sudcu JUDr. J. P. bola vyhotovená dňa 29. júna 2003 (teda ešte predtým, než sudca JUDr. J. P. rozhodol o návrhu na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby, pretože o tomto návrhu rozhodol až 30. júna 2003).

Vyslovenie výrokov, pre ktoré ho viní návrh na začatie disciplinárneho konania, napokon vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní 5. decembra 2003 nerobil sporným ani sudca JUDr. J. P. i keď súčasne uviedol, že sa v dôsledku nich necíti byť vinný zo spáchania disciplinárneho previnenia a toľž nie zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia (č.l. 98-101). Zotrvával na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania (č.l. 66-67) a vo svojej výpovedi konkrétne uviedol, že dňa 29. júna 2003 (bola nedeľa) išiel v ranných resp. skorých dopoludňajších hodinách na svoje pracovisko, do budovy Okresného súdu K. (ktorý sa nachádza v tej istej budove, ako Krajský súd K. realizovať príkaz na zatknutie v inej trestnej veci, pretože mal pracovnú pohotovosť, no už keď prichádzal do budovy, čakal tam jeden redaktor agentúry SITA (pán A. , ktorý sa ho spýtal, kedy bude vykonaný výsluch obvineného JUDr. Ing. J. M. V priebehu doby, kým sa služobne zdržiaval v budove súdu, sa pred budovou zhromaždila skupinka redaktorov z rôznych médií, boli tam aj televízne štáby s kamerami, mohlo tam byť celkovo asi 10 osôb – redaktorov a členov televíznych štábov. Pokiaľ si spomína, boli tam dve televízne kamery. Nevedel presne určiť, zástupcovia ktorých médií sa tam nachádzali, no predpokladá, že tam bola i STV a zástupcovia tých médií, ktoré napokon jeho vyjadrenia publikovali. Určite vie, že medzi nimi bol i redaktor M. J. ktorý publikuje v denníku SME i v denníku KORZÁR. Redaktorov R. S. z TV JoJ a S. I. z STV nepozná, preto nevie, či tam boli aj oni. Zhromaždenie redaktorov (resp. členov televíznych štábov) postrehol z okna svojej kancelárie už v čase, keď sa ešte nachádzal v budove súdu. Keď skončil úkon, pre ktorý prišiel na pracovisko, si totiž išiel do svojej kancelárie po veci a už vtedy zbadal, že pred budovou sa zhromažďujú nejakí ľudia, ale koľko ich bolo, to videl, až keď chcel z budovy odísť. Pri vychádzaní z budovy sa preto zháčil, ešte povedal službukonajúcemu vrátnikovi pánovi aby im oznámil, že „dnes výsluch obvineného J. M. nebude“ a je pravda, že napokon s jeho súhlasom celá táto skupina novinárov vošla do foyeru súdnej budovy a stalo sa tak vlastne preto, lebo jeden z novinárov vrátnikovi na adresu ním podanej informácie poznamenal, „či on je jeho hovorcom“. „Je pravda, že tam padla tá veta, ktorá bola potom publikovaná“, ale on ešte skôr, ako dal akékoľvek vyhlásenie, prítomných zástupcov médií požiadal, aby „nerobili žiadny obrazový ani zvukový záznam“ a spočiatku išlo len „o neformálny rozhovor, ktorý nebol určený verejnosti, avšak, ako sa napokon ukázalo, niektorí to nerespektovali, a tak vznikol záznam jeho vyjadrenia“. Pripustil, že „z jeho úst padla skutočne veta, ktorú potom publikoval denník SME 30.6.2003“. Až potom dal súhlas, „aby mikrofóny a kamery zapli a vtedy podal informáciu pre verejnosť, že spis obvineného J. M. ešte študuje a výsluch obvineného J. M. bude určený na

zajtraší deň, t.j. 30.6.2003". Vlastne iba STV, pokiaľ si spomína, odvysielala toto jeho vyjadrenie (informáciu, kedy vykoná výsluch obvineného J. M.), ktoré bolo určené pre verejnosť. Čas, kedy odzneli tieto jeho vyhlásenia, nevedel presne uviesť, ale bolo to niekedy tesne pred 12.00 hod. alebo po 12.00 hod., čo usudzuje z toho, že do budovy súdu prišiel v skorých dopoludňajších hodinách, úkon, pre ktorý prišiel na pracovisko, trval asi hodinu a keď po jeho skončení zbadal „novinárov“, sa „asi hodinu túlal po budove, nechcel medzi nich ísť, myslel si, že odídu“. „Vyjadrenia odzneli vo foyeri Okresného súdu K. aj tie, ktoré boli určené pre verejnosť, aj tie, ktoré neboli určené pre verejnosť“ (treba však poznamenať, že videonahrávka TV JoJ jasne dokumentuje, že vetu „To bola akcia dopredu pripravená“ vyslovil už pred súdnou budovou).

Na otázku, prečo sa vlastne k veci vyjadroval, keď nie je hovorcom krajského súdu, uviedol, že to neho „vyhŕklo“ a na ďalšiu otázku, prečo sa neobmedzil len na vecnú informáciu v zmysle § 8a ods.1 Trestného poriadku a či na neho nebol vyvíjaný psychický nátlak, aby k veci vyjadril vlastné stanovisko, resp. či dôvodom jeho vyjadrení, ktoré sú predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania, nebol stres alebo vplyv iných závažných okolností na jeho psychiku, sudca JUDr. J. P. vysvetlil, že „nevie, ako to z neho vyhŕklo“, avšak „je pravda, že bol tou vecou vystresovaný v súvislosti s jej vybavovaním, dennodenne mal telefonáty zo strany médií a podobne.“

Vo svojej výpovedi považoval za potrebné poznamenať aj to, že ešte pred výsluchom obvineného JUDr. Ing. J. M. musel rozhodnúť o námietke zaujatosti, ktorú voči nemu podal krajský prokurátor, pričom sa celkovo až dvakrát rozhodovalo o jeho vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej veci, no vylúčený nebol. Prvý krát na základe námietky zaujatosti obvineného Ing. P. sa svojim rozhodnutím sám vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania (na podklade § 31 ods.2 Trestného poriadku v znení účinnom v tom čase), ale Krajský súd v K. v konaní o sťažnosti toto jeho rozhodnutie zrušil a vyslovil, že nie je vylúčený, a druhý krát na základe námietky krajského prokurátora v K. dňa 30. júna 2003 rozhodol, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania a z rozhodovania v trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M. a spol., pričom Krajský súd v K. sťažnosť krajského prokurátora, podanú proti tomuto jeho uzneseniu, zamietol ako nedôvodnú.

V rámci svojej výpovede sudca JUDr. J. P. ešte namietal, že nie je pravdou, že by sa vyjadroval k veci, o ktorej prislúchalo rozhodnúť súdu a že by tým prejedikoval svoje budúce rozhodnutie (o návrhu prokurátora na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby), pretože sa vyjadril len k postupu policajných orgánov v súvislosti so zadržaním tohto obvineného, o čom súdu neprislúcha rozhodovať.

Vykonaním ďalších listinných dôkazov na ústnom pojednávaní 5. decembra 2003 disciplinárny súd zistil, že o návrhu krajského prokurátora v K. z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby sudca JUDr. J. P. rozhodoval až 30. júna 2003. Predtým ho vypočul, ako mu to ukladalo ustanovenia § 77 ods.2 Trestného poriadku. Svedčí o tom kópia zápisnice Okresného súdu K. sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003 na č.l.28-44 spisu.

Zo zápisnice ale nevyplýva, kedy presne bol výsluch obvineného JUDr. Ing. J. M. začatý a kedy bol úkon ukončený (v závere zápisnice na č.l. 44 spisu síce je údaj o skončení úkonu – „o 89,00 hod.“, ale je zjavne chybný, nejasný, prepisovaný a nepreskúmateľný).

Ani sudca JUDr. J. P. v rámci svojej výpovede na ústnom pojednávaní nevedel upresniť čas začatia a skončenia tohto úkonu – podľa jeho vyjadrenia sa úkon začal „niekedy v neskorých popoludňajších hodinách okolo 16.30 hod. a výsluch končil vo večerných hodinách, bola už tma“ (č.l. 100), no v rámci dokazovania listinnými dôkazmi na adresu predmetnej zápisnice poznamenal, že „vychádzajúc z času, kedy bol obvinený prepustený ... t.j. o 20.30 hod., bude správny čas ukončenia zápisnice o tomto úkone na str.17 21.00 hod., čo zapisovateľka uviedla ako 9.00 hod.“.

Zo správy krajského prokurátora v K. 1 Spr 1119/03 z 13. augusta 2003 na č.l. 76 spisu vyplýva, že termín konania výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. bol službukonajúcej prokurátorke Krajskej prokuratúry v K. JUDr. oznámený telefonicky v ranných hodinách 30. júna 2003, termín konania výsluchu bol určený na ten istý deň – 30. júna 2003 o 16.30 hod., mal sa vykonať v budove Krajského súdu v K. o 16.30 hod., ale nakoľko ešte pred jeho začatím o 16.00 hod. v ten deň bola Krajskou prokuratúrou v K. Okresnému súdu K. doručená námietka zaujatosti smerujúca proti sudcovi JUDr. J. P. ktorý mal vykonať predmetný úkon, výsluch sa začal vykonávať 30. júna 2003 až o 17.00 hod. a podľa záznamu krajskej prokuratúry bol úkon skončený o 21.15 hod.

Výsluch obvineného JUDr. Ing. J. M. (za prítomnosti jeho obhajcu, prokurátorky a zapisovateľky) vykonal sudca JUDr. J. P., ktorý po jeho skončení následne rozhodol o podanom návrhu na jeho vzatie do väzby uznesením sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003, a to tak, že návrhu nevyhovel, podľa § 68 ods.2, § 77 ods.2 Tr. por. obvineného JUDr. Ing. J. M. nevzal do väzby a dňa 30. júna 2003 o 20.35 hod. ho prepustil zo zadržania na slobodu (uznesenie nebolo písomne vyhotovené, ale v plnom znení je v zmysle § 68 ods.2 Tr. por. obsiahnuté v zápisnici o výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. – str. 37-43).

Pretože prítomná prokurátorka proti predmetnému uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podala sťažnosť (č.l. 43,45), sudca JUDr. J. P. – tak, ako mu pre takýto prípad ukladalo ustanovenie § 233 ods.5 Trestného poriadku - určil termín verejného zasadnutia Krajského súdu v K. a rozhodnutie o tejto sťažnosti na deň 3. júla 2003 o 13.30 hod. a úkon ukončil (č.l. 44).

Treba poznamenať, že Krajský súd v K. uznesením sp. zn. 7 Tpo 41/03 z 3. júla 2003 na podklade tejto sťažnosti uznesenie sudcu Okresného súdu K. JUDr. J. P. sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003 podľa § 149 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil a o návrhu prokurátora rozhodol sám – podľa § 68 ods.1 Trestného poriadku vzal obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby z dôvodov podľa § 67 ods.3 písm. b/ Trestného poriadku s tým, že jeho väzba začala dňom 27. júna 2003 o 11.30 hod., trvala do 30. júna 2003 do 20.35 hod., a ďalej pokračuje dňom 3. júla 2003 od 15.15 hod. (č.l. 55-58).

Je pravda, že prokurátor Krajskej prokuratúry v K. 30. júna 2003, ešte pred výsluchom obvineného JUDr. Ing. J. M. a pred rozhodnutím o návrhu na jeho vzatie do väzby, vzniesol proti sudcovi JUDr. J. P. ktorý mal o tomto návrhu rozhodovať, námietku zaujatosti, v ktorej argumentoval tým, že sudca JUDr. J. P. sa ešte pred rozhodnutím o podanom návrhu k trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M. a spol. verejne vyjadril v médiách a poukázal pritom na obsah článku publikovaného v denníku SME 30. júna 2003 pod názvom „Sudcovi sa akcia nezdá“ a na výroky sudcu JUDr. J. P., ktoré boli v tomto článku (ale aj v ďalšom článku, uverejnenom v ten istý deň

v denníku KORZÁR) publikované (teda tie, z ktorých ho viní aj návrh na začatie disciplinárneho konania).

Prokurátor v námietke zaujatosti tvrdil, že tým, že sudca JUDr. J. P. [redacted] „pred meritorným rozhodnutím vo veci vyjadril názor, ktorým spochybnil dôvody piatkového zatknutia [redacted]...“, prejudikoval svoje budúce rozhodnutie (o návrhu na vzatie obvineného J. M. [redacted] do väzby) a tieto jeho výroky vyvolávajú „konkrétne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti konania a rozhodnutia sudcu“. To podľa neho odôvodňovalo pochybnosti o nezaujatosti sudcu JUDr. J. P. [redacted] pre jeho pomer k prejednávanej veci, pre ktoré by z dôvodov podľa § 30 ods.1 Trestného poriadku mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci (a z rozhodovania o podanom návrhu na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. [redacted] do väzby).

Prokurátor podal námietku zaujatosti písomne (č.l. 59-60) a rukou písaná poznámka na prvej strane tohto podania (na č.l. 59) svedčí, že ho dňa 30. júna 2003 o 16.00 hod. osobne prevzal sudca JUDr. J. P. [redacted].

Sudca JUDr. J. P. [redacted] na podklade uvedenej námietky zaujatosti uznesením sp. zn. 7 Ntv 112/03 hneď 30. júna 2003 podľa § 31 ods.1 Trestného poriadku (v znení účinnom v čase rozhodnutia) na č.l. 61-62 rozhodol, že nie je vylúčený „z prejednávania trestnej veci vedenej na Okresnom súde K. [redacted] pod sp. zn. 7 Ntv 112/03“, pretože „žiadne svoje rozhodnutie nikdy neprejudikoval“ a „za samotné vyjadrenie médií, ktoré... v mnohých prípadoch uverejňujú zavádzajúce nepravdivé informácie, nemôže“ a deklaroval, že pokiaľ ide o návrh krajského prokurátora na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. [redacted] do väzby, v tejto veci „rozhodoval a bude rozhodovať nezaujato“ (č.l. 61). Hneď vzápätí po začatí výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. [redacted] v ten deň sudca JUDr. J. P. [redacted] toto uznesenie v odpise doručil „krátkou cestou krajskej prokurátorky, obvinenému“ i „obom obhajcom“ a prítomná prokurátorka hneď proti nemu podala sťažnosť (č.l. 30).

Krajský súd v K. [redacted] uznesením sp. zn. 7 Tpo 40/03 z 3. júla 2003 na č.l. 63-65 uvedenú sťažnosť zamietol podľa § 148 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú. Svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že „JUDr. J. P. [redacted] poprel, aby bol verejne sa vyjadrovať pred rozhodnutím o návrhu krajského prokurátora na vzatie do väzby obvineného JUDr. Ing. J. M. [redacted], a keďže z obsahu spisu nebola zistená žiadna taká skutočnosť, ktorá by vyvolávala pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti konania a rozhodovania sudcu JUDr. J. P. [redacted], krajský súd sťažnosť krajského prokurátora ako nie dôvodnú zamietol“ (č.l. 65).

Pretože sudca JUDr. J. P. [redacted] už vo svojom písomnom vyjadrení z 30. júla 2003 k návrhu na začatie disciplinárneho konania na svoju obhajobu uvádzal, že v skutočnosti neurobil žiadne verejné vyhlásenie v tejto trestnej veci pre médiá, pretože i keď zástupcovia médií v budove súdu 29. júna 2003 na neho veľmi nástojčivo naliehali a dožadovali sa od neho (ako od zákonného sudcu) vyjadrenia pre verejnosť, odmietol im ho dať, „požiadal ich, aby mikrofóny a kamery vyplí, lebo sa verejne vyjadrovať nebude“ (a pokiaľ sa počas tejto doby k veci vyjadril, išlo o vyjadrenie, ktoré nebolo určené pre verejnosť) a až následne sa rozhodol urobiť verejné vyhlásenie a dal súhlas, „aby boli zapnuté mikrofóny“, avšak v tejto časti (ktorá už bola určená širokej verejnosti) podal zástupcom médií iba stručnú informáciu, že „rozsiahlý spisový materiál (ešte) študuje a zatiaľ nedospel k záveru“ a že „termín výsluchu určí po preštudovaní spisu 30. júna 2003“, pričom „toto jeho vyjadrenie určené pre verejnosť ... odvysielala podľa jeho vedomostí iba STV v Novinách asi 1. júla 2003“, dožadujúc sa, aby disciplinárny súd „vyžiadal od STV znenie správy, ktorú táto spoločnosť odvysielala“ (č.l. 66), disciplinárny súd rešpektoval tento

jeho návrh a na preverenie jeho obhajoby ešte v rámci predbežného šetrenia požiadala Slovenskú televíziu v Bratislave, Hlavnú redakciu spravodajstva, o prešetrenie tohto jeho tvrdenia, o zapožičanie videozáznamu predmetného rozhovoru so sudcom JUDr. J. P., pokiaľ bol skutočne vyhotovený, a o upresnenie času jeho vyhotovenia i odvysielania i mena zodpovedného redaktora, ktorý zabezpečoval jeho vyhotovenie (č.l. 71).

STV Bratislava, hlavná redakcia spravodajstva a publicistiky, nevyhovela požiadavke disciplinárneho súdu na zapožičanie videozáznamu rozhovoru so sudcom JUDr. J. P. no s vysvetlením, že STV v žiadnej zo svojich spravodajských relácií, odvysielaných v dňoch 30. júna 2003 a 1. júla 2003, neodvysielala rozhovor so sudcom Okresného súdu K. JUDr. J. P., i keď v týchto dňoch vyrobila a odvysielala celkom 4 spravodajské príspevky, ktoré sa dotýkali jeho rozhodovania o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. M. V žiadnom z nich sa však sudca JUDr. J. P. priamo nevyjadruje. Šéfredaktorka hlavnej redakcie spravodajstva a publicistiky Slovenskej televízie v Bratislave Ing. V. K. to disciplinárnemu súdu oznámila listom z 2. septembra 2003 (č.l. 82) a spolu s ním disciplinárnemu súdu zaslala i prepis všetkých týchto štyroch odvysielaných príspevkov (č.l. 83-86).

Správa i prepisy príspevkov boli na ústnom pojednávaní prečítané ako listinné dôkazy. Vyplýva z nich, že v spravodajskej relácii „Noviny STV“ 30. júna 2003 bol odvysielaný iba príspevok redaktora R. V. v ktorom sa vyjadroval len generálny prokurátor SR JUDr. M. H. a aj keď sa redaktor v tomto spravodajskom príspevku odvoláva na niektoré vyjadrenia sudcu JUDr. J. P. k trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M., zvukový a obrazový záznam jeho vyjadrenia priamo nereprodukuje (č.l. 83). Slovenská televízia v spravodajskej relácii „Noviny plus“ 30. júna 2003 ďalej odvysielala telefonát svojho redaktora S. L. ktorý informoval o výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. sudcom JUDr. J. P. v ten deň, ale ani v tomto spravodajskom príspevku sa sudca JUDr. J. P. priamo nevyjadruje (č.l. 84). Slovenská televízia dňa 1. júla 2003 v spravodajskej relácii „Noviny STV“ odvysielala príspevky svojich redaktorov S. L. v ktorom sa vyjadrili len JUDr. J. S. hovorca Krajského súdu v K. a JUDr. , obhajca obvineného JUDr. Ing. (č.l. 85), a A. C. v ktorom sú obsiahnuté vyjadrenia podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti SR JUDr. D. L. a generálneho prokurátora SR JUDr. M. H. (č.l. 86).

Ani jeden z týchto spravodajských príspevkov STV však neobsahuje zvukový alebo obrazový záznam rozhovoru so sudcom JUDr. J. P., resp. záznam jeho vyjadrenia „určeného pre verejnosť“, ktoré mala podľa jeho tvrdenia zadokumentovať Slovenská televízia. V tomto smere bola jeho obhajoba vyvrátená.

Uvedené dôkazy disciplinárny súd považoval za dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie o podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania (§ 2 ods.5 Trestného poriadku, § 150 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Nepovažoval za potrebné vykonávať vo veci ešte i ďalšie dôkazy, napríklad vypočúvať ako svedkov osoby, na ktoré sa sudca JUDr. J. P. odvolával vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní (redaktora agentúry SITA A. vrátane v budove Krajského súdu v K. M. P., resp. ktoré publikovali jeho vyjadrenia vo forme článkov (redaktor M. J. v denníkoch SME a KORZÁR 30.6.2003) alebo v podobe zvukového a obrazového záznamu (redaktor S. S. z TV JoJ), či osoby, ktoré sa podieľali na výrobe a odvysielaní spravodajských príspevkov, ktoré sa dotýkali jeho rozhodovania o väzbe obvineného

JUDr. Ing. J. M. v tomto období (redaktori STV P. V. S. L., A. C. resp. i vedúca HRSP STV Ing. V. K. a i.). Sudca JUDr. J. P. sa napokon ani nedomáhal ich vypočítia a disciplinárny súd považoval listinné dôkazy (a videozáznam TV JoJ), ktoré obsah jeho vyjadrení dokumentujú, za dostatočné pre svoje rozhodnutie.

To bolo i dôvodom, pre ktorý disciplinárny súd nevyhovel návrhu sudcu JUDr. J. P. na doplnenie dokazovania vyžiadaním celého (nezostrihaného) videozáznamu od TV JoJ, ktorý predniesol na ústnom pojednávaní 5. decembra 2003 (č.l. 105). Pretože jeho tvrdenie, že „informáciu určenú pre verejnosť“ zadokumentovala iba STV, nebolo preukázané, obsahom neupraveného (nezostrihaného) zvukového a obrazového záznamu od TV JoJ chcel dokázať, „k akým výrokom z jeho strany došlo jednak v čase, keď (ešte) nedal súhlas k uskutočneniu obrazového a zvukového záznamu, a jednak v čase, keď už tento súhlas dal“ a že prítomným zástupcom v skutočnosti odmietol dať požadované verejné vyhlásenie k veci, lebo najskôr ich „požiadal, aby mikrofóny a kamery vypli, lebo sa verejne vyjadrovať nebude“ (a pokiaľ sa počas tejto doby k veci vyjadril, išlo o vyjadrenie, ktoré nebolo určené pre verejnosť) a až následne urobil vyhlásenie „určené pre verejnosť“, avšak v rámci neho prítomným zástupcom médií poskytol iba stručnú informáciu, že „rozsiahly spisový materiál (ešte) študuje a zatiaľ nedospel k záveru“ a že „termín výsluchu určí po preštudovaní spisu 30. júna 2003“.

Jeho návrhu, aby na preverenie jeho obhajoby vyžiadal podklady z STV, ktorá to zaznamenala, disciplinárny súd - ako už bolo spomenuté - predsa vyhovel, no tvrdenie sudcu JUDr. J. P. sa ukázalo byť nepravdivé.

Zvukový a obrazový záznam jeho vyjadrenia od TV JoJ si disciplinárny súd tiež vyžiadaval, aj bez jeho návrhu (a na ústnom pojednávaní vykonal dôkaz jeho premietnutím), preto nevidel dôvod ho požadovať od TV JoJ znovu. V podobe, v akej bol 1. júla 2003 odvysielaný, jeho obsah dostatočne potvrdzuje, že sudca JUDr. J. P. vyslovil vetu „To bola akcia dopredu pripravená“, to nemôže nijako poprieť. Ak by bola skutočne pravda, že v čase, keď boli „kamery a mikrofóny“ zapnuté, prítomným zástupcom médií žiadne verejné vyhlásenie k tejto veci nedal (odmietol im ho poskytnúť s odôvodnením, že „verejne sa vyjadrovať nebude“) a po ich zapnutí prítomným zástupcom médií poskytol iba stručnú informáciu, že „rozsiahly spisový materiál (ešte) študuje a zatiaľ nedospel k záveru“ a „termín výsluchu určí po preštudovaní spisu 30. júna 2003“, potom by záznam jeho vyjadrenia, ktorý bol TV JoJ odvysielaný 1. júla 2003 v spravodajskej relácii „Noviny“, vôbec vzniknúť nemohol.

Čo je však rozhodujúce, za okolností, za ktorých sa k veci vyjadril (v prítomnosti zástupcov väčšieho počtu médií, prevážne s celoslovenskou pôsobnosťou, v tak mediálne sledovanej veci, akou bola v tom čase trestná vec obvineného JUDr. Ing. J. M. resp. rozhodovanie o jeho väzbe) si vzhľadom na svoje postavenie sudcu musel byť vedomý dôsledkov svojich vyjadrení, vrátane možnosti ich publikovania v médiách.

Po vyhodnotení všetkých týchto dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach (§ 2 ods.6 Trestného poriadku, § 150 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov) dospel disciplinárny súd ku skutkovému záveru, že JUDr. J. P. ako zákonný sudca, ktorému prislúchalo rozhodnúť o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v sp. zn. 1 Kv 82/02 z 28. júna 2003 na vztatie obvineného JUDr. Ing. J. M. zadržaného 27. júna 2003 o 11.30 hod., do väzby, o ktorom napokon rozhodol až 30. júna 2003 uznesením sp. zn. 7 Ntv 112/03, sa pred svojim rozhodnutím o tomto návrhu okolo 12.00 hod. dňa 29. júna 2003

v priestoroch budovy a pred budovou Krajského súdu K [redacted] k uvedenej veci v rozpore s ustanovením § 30 ods.11 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, verejne vyjadril pred zástupcami médií. Asi pred desiatimi osobami, redaktormi denníkov „SME“, „KORZÁR“ i Televízie „JoJ“ a Slovenskej televízie a ďalšími členmi ich výrobných štábov výslovne uviedol: „Svedok bol vypočutý v piatok o 9.40 hod., o dvadsať minút už išli pre [redacted]. Čo to má znamenať? Podľa mňa to bola dopredu pripravená akcia.“ a tieto jeho vyjadrenia boli následne i publikované 30. júna 2003 v denníku „SME“, v článku pod názvom „Sudcovi sa akcia [redacted] nezdá“, 30. júna 2003 v denníku „KORZÁR“, v článku pod názvom „Sudca [redacted] Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ a časť tohto jeho vyjadrenia v znení „To bola akcia dopredu pripravená“ zo záznamu 1. júla 2003 o 19.30 hod. odvysielala Televízia „JoJ“ v hlavnej spravodajskej relácii „Noviny“.

Pokiaľ ide o obsah jeho vyjadrení, disciplinárny súd bol podľa § 220 ods.1 Trestného poriadku, ktorý v tomto smere použil na podklade § 150 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, viazaný rozsahom skutku tak, ako ho vymedzil minister v podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania, i keď – ako to dokumentujú už spomenuté články, publikované 30. júna 2003 v denníkoch „SME“ a „KORZÁR“- vyjadrenia sudcu JUDr. J [redacted] P [redacted] k tejto veci boli obsažnejšie, než sa cituje v návrhu ministra na začatie disciplinárneho konania.

Ako vyplýva z článku autora M [redacted] J [redacted] publikovaného v denníku „SME“ 30. júna 2003 pod názvom „Sudcovi sa akcia [redacted] nezdá“, sudca JUDr. J [redacted] P [redacted] mal vtedy verejne uviesť i to, že „nebude rozhodovať ani podľa verejnej mienky, ani podľa názoru nejakých politikov či ústavných činiteľov“, že „Minister F [redacted] nemá čo komentovať rozhodnutie súdu a už vôbec nie takýmto primitívnym spôsobom“ a „verí, že P [redacted] nepoznal spisový materiál, ale keby ho poznal, bolo by to zneužitie právomoci verejného činiteľa“, „nenašiel v spise žiadne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že by mohlo dôjsť k ovplyvňovaniu svedkov“ a že „vyšetrovatelia majú dosť času na zadokumentovanie prípadu“, prípadne ďalšie vyjadrenia k predmetnej veci. Rovnaké vyjadrenia sudcu JUDr. J [redacted] P [redacted] boli určitej úprave dňa 30. júna 2003 publikované aj v článku toho istého autora pod názvom „Sudca [redacted] Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ v denníku KORZÁR.

Na tieto ďalšie vyjadrenia sudcu JUDr. J [redacted] P [redacted] disciplinárny súd – keďže na ne sa návrh ministra na začatie disciplinárneho konania nevzťahoval – neprihliadol, pretože tým by prekročil rámec skutku, pre ktorý naň [redacted] podal návrh na začatie disciplinárneho konania. V opačnom prípade by totiž sudcu JUDr. J [redacted] P [redacted] disciplinárne postihol aj za iné konanie, než pre ktoré naň [redacted] podal návrh na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny súd mal ale na druhej strane za to, že totožnosť skutku, pre ktorý [redacted] podal na sudcu JUDr. J [redacted] P [redacted] návrh na začatie disciplinárneho konania, nebude nijako dotknutá, keď v jeho popise – pri zachovaní totožnosti konania i následku skutku, pre ktorý bol návrh podaný - upresní niektoré okolnosti vyjadrujúce čas, spôsob i okolnosti jeho spáchania tak, aby skutok nebol zameniteľný s iným a aby bolo možné posúdiť, či a aké povinnosti nim sudca JUDr. J [redacted] P [redacted] porušil a či týmto skutkom po formálnej i po materiálnej stránke naplnil zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003, alebo dokonca závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1,2 cit. zákona, ako to tvrdil navrhovateľ.

Tak napríklad bolo na základe výsledkov vykonaného dokazovania potrebné upresniť, že predmetom rozhodovania sudcu Okresného súdu K [redacted] JUDr. J [redacted] P [redacted] bol návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v K [redacted] sp. zn. 1 Kv

82/02 z 28. júna 2003, o ktorom rozhodol až 30. júna 2003 uznesením sp. zn. 7 Ntv 112/03, pričom však už 29. júna 2003 (aby bolo doložené, že tak urobil skutočne ešte pred svojim rozhodnutím o podanom návrhu) verejne vyslovil svoj názor na vec pred zástupcami médií. Bolo totiž treba uviesť aj presný čas i miesto konania, ktoré malo byť podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárnym previnením, pretože tieto skutočnosti v popise skutku neboli upresnené. Návrh neuvádzal údaj o tom, kedy sa mal vlastne sudca JUDr. J. P. verejne vyjadriť k veci, len veľmi neurčito tvrdil, že k tomu malo dôjsť „pred ... rozhodnutím o návrhu na vzatie do väzby...“, nepresne tvrdiac, že sudca JUDr. J. P. sa „k uvedenej veci verejne vyjadril k médiách“. Vykonaným dokazovaním bolo však preukázané, že sa nevyjadril „v médiách“, ale pred zástupcami médií (menovite asi pred desiatimi redaktormi a ďalšími osobami patriacimi k redakciám denníkov „SME“, „KORZÁR“, pred členmi televíznych štábov STV i Televízie „JoJ“), ktoré následne jeho vyjadrenia publikovali. Bolo preto treba upresniť čas, miesto a okolnosti uskutočnenia vyjadrení sudcu JUDr. J. P. a čas i spôsob ich publikovania (pri zachovaní ich obsahu v zhode s návrhom na začatie disciplinárneho konania). Bolo to nevyhnutné pre identifikáciu podstatných náležitostí skutku, ktorý tvorí predmet disciplinárneho konania v tejto veci.

Skutočnosť, že disciplinárny súd nad rámec návrhu na začatie disciplinárneho konania ustálil, že predmetné vyjadrenie sudcu JUDr. J. P. dňa 30. júna 2003 v článku pod názvom „Sudca . . . . . Nebudem rozhodovať podľa názoru politikov“ publikoval i denník „KORZÁR“, totožnosť skutku, pre ktorý minister na neho podal návrh na začatie disciplinárneho konania, nijako nenarúša. Ide o jeden z viacerých dôsledkov (resp. následkov) toho istého konania sudcu JUDr. J. P. pričom totožnosť jeho konania (a do značnej časti aj totožnosť jeho následku) ostala zachovaná.

Jednou zo základných povinností sudcu podľa § 30 ods.11 zákona č.385/2000 Z.z. je zdržať sa verejného vyslovovania svojho názoru o veciach prejednávaných súdmi.

Uvedený zákon sudcu zaväzuje zdržať sa verejného vyslovovania svojho vlastného názoru na veci prejednávané súdmi bez akýchkoľvek ďalších podmienok (teda absolútne). Zákon nerozlišuje, či sa zákaz vzťahuje len na vyslovovanie vecne nesprávnych vlastných názorov sudcu na veci prejednávané súdmi, ani či sa táto povinnosť týka len vecí, v ktorých je nositeľ uvedenej povinnosti zákonným sudcom, alebo či zákaz verejného vyslovovania svojho názoru sudcom sa týka len vecí, v ktorých ešte nebolo rozhodnuté (resp. konanie ešte nebolo právoplatne skončené).

Je len pochopiteľné, že o to viac je takýto zákaz aktuálny vo veciach, v ktorých je ten, kto koná v rozpore s uvedenou povinnosťou, zákonným sudcom, najmä ak sudca vysloví svoj vlastný názor na vec prejednávanú súdmi ešte pred svojim rozhodnutím a tým nepriamo deklaruje, resp. prejedikuje svoje budúce rozhodnutie (zvlášť, ak správnosť názoru sudcu je neskôr spochybnená výsledkom riadneho alebo mimoriadneho opravného konania a ak v rámci neho je rozhodnutie, pred uskutočnením ktorého sudca verejne vyjadril svoj názor, napokon zrušené). Takéto konanie môže dôvodne vyvolávať pochybnosti o nestrannosti sudcu, resp. o nestrannosti jeho rozhodovania. Jednou z hlavných povinností sudcu podľa § 30 ods.1 Zákona o sudcoch a prísediacich je pri výkone funkcie sudcu, ale aj po jej skončení a i v občianskom živote, zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Zvlášť, ak ide o vec tak závažnú, verejnosťou sledovanú a medializovanú, akou bola v tom čase trestná vec obvineného JUDr. Ing. J. M. a spol.

Sudca JUDr. J. P. v rámci svojej obhajoby namietal, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, pretože podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, disciplinárnym previnením môže byť len zavinené porušenie povinností sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti pri jeho rozhodovaní a o jeho nezaujatosti voči účastníkom konania, avšak on svoju základnú povinnosť, ktorá mu ako sudcovi vyplývala z ustanovenia § 30 ods.11 citovaného zákona, neporušil, pretože svoj názor na vec nevyslovil **verejne** a nešlo ani o vyslovenie vlastného názoru na **vec prejednávanú súdmi**, pretože tak obsah premietnutého videozáznamu (ktorý 1.7. 2003 odvysielala TV JoJ), ako aj obsah článkov redaktora M. J. (publikovaných 30.6.2003 v denníkoch SME i KORZÁR) jasne dokazuje, že sa vyjadril iba „k zatknutiu“ obvineného JUDr. Ing. J. M., teda k otázke jeho zadržania policajnými orgánmi, o ktorom súdu neprislúcha rozhodovať (súd rozhoduje len o väzbe zadržanej alebo zatknutej osoby, ale o zadržaní prislúcha rozhodovať policajným orgánom), preto ani svojim vyjadrením nijako nemohol prejednávať rozhodnutie súdu o väzbe.

Disciplinárny súd si jeho obhajobné námietky neosvojil. O väzbe zadržanej osoby v prípravnom konaní rozhoduje sudca na návrh prokurátora (§ 2 ods.9, § 68 ods.1, § 77 ods.1,2 Trestného poriadku). Zákonným sudcom na rozhodnutie o návrhu prokurátorky Krajskej prokurátorky v K. z 28. júna 2003 na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby podľa § 26 ods.2 Trestného poriadku bol (ako už bolo viackrát spomenuté) sudca Okresného súdu K. JUDr. J. P. a v čase, keď sa k tejto veci vyjadril – t.j. 29. júna 2003 - už bolo konanie o tomto návrhu začaté, pretože Okresnému súdu K. bol tento návrh doručený už 28. júna 2003 o 16.30 hod. a prevzal ho on osobne. **Vedel teda, že o ňom bude rozhodovať (aj o ňom 30.6.2003 potom rozhodoval) a k veci sa vyjadril v súvislosti s týmto rozhodovaním.** Svoj názor teda zjavne vyslovil vo **veci prejednávanej súdom.** Nie je rozhodujúce, k akej stránke tejto veci sa vyjadril. To v tomto prípade platí ešte viac, pokiaľ vecou patriacou do právomoci súdu bolo rozhodnúť o väzbe **zadržanej** osoby, pokiaľ sa vyjadril k zákonnosti resp. okolnostiam **zadržania.**

Súd (sudca) má právo v rozsahu, v akom ho na to zmocňuje zákon, preskúmať i postup a rozhodnutia orgánov prípravného konania (napríklad v rámci predbežného pojednania obžaloby, pri rozhodovaní vo veci samej na hlavnom pojednávaní, pri rozhodovaní o niektorých riadnych a mimoriadnych prostriedkoch, ale aj pri rozhodovaní o niektorých otázkach – napríklad o väzbe - v prípravnom konaní), i zaujímať a vyslovovať svoje stanoviská k zákonnosti ich rozhodnutí a postupu, ale miestom, kde môže svoje stanovisko k zákonnosti ich postupu alebo rozhodnutí vysloviť (resp. kde môže na zistenú nezákonnosť postupu alebo rozhodnutí reagovať), je súdne rozhodnutie. Sudca nie je oprávnený svoj vlastný názor na veci prejednávané súdmi prezentovať prostredníctvom médií, ustanovenie § 30 ods.11 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, mu to zakazuje.

Neobstojí ani tvrdenie sudcu JUDr. J. P., že z jeho strany sa nejednalo o **verejné** vyslovenie vlastného názoru na predmetnú vec, pretože v prvej časti jeho rozhovoru s prítomnými zástupcami médií (kde ho vyslovil) išlo len o „neformálny rozhovor“, ktorý „nebol určený verejnosti“ a tým, že zástupcovia médií nerešpektovali jeho výhradu, aby vyjadrenia, ktoré v tejto časti vyslovil, nepublikovali, sami porušili jeho právo na ochranu prejavov **osobnej** povahy, ktoré mu zaručuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 až § 17.

V prvom rade treba v tomto smere poznamenať, že zo strany sudcu JUDr. J. P. nešlo o prejavy osobnej povahy, pretože sa netýkali jeho vlastnej osoby a otázok osobného charakteru, ale išlo z jeho strany o vyjadrenia týkajúce sa trestnej veci, v ktorej bol činný ako sudca. Navyše, o verejné vyslovenie vlastného názoru sudcu na vec prejednávanú súdom, ktoré zákon č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, v § 30 ods.11 sudcom zakazuje. Zákon uvedený zákaz nezužuje len na vyhlásenia sudcu, ktoré sám určil na zverejnenie. Z toho vyplýva, že tento zákaz sa vzťahuje aj na vyslovenie vlastného názoru sudcu na vec prejednávanú súdom v rámci „neformálneho rozhovoru“, pokiaľ ho vyslovil verejne.

O tom, že sudca JUDr. J. P. vyslovil svoj vlastný názor na vec **verejne**, ani disciplinárny súd nijako nepochyboval. JUDr. J. P. ho vyslovil (ako zákonný sudca) na pôjde súdu (nie v súkromí), pri stretnutí s väčším počtom redaktorov a pracovníkov televíznych štábov, zástupcov významných médií (prevažne s celoslovenskou pôsobnosťou), teda za prítomnosti väčšieho počtu (asi desiatich) osôb, ktoré sa dožadovali jeho vyjadrenia k veci za účelom ich publikovania, a to vo veci, o ktorej vedel, že je verejnosťou (a médiami) značne sledovaná a medializovaná, preto mu muselo byť zrejmé, že zástupcovia médií (čo je napokon ich poslaním) sa jeho vyhlásení dožadujú zjavne s cieľom ich spublikovania (čo nijako netajili).

Za týchto okolností nemal žiaden dôvod sa domnievať, že s nimi vedie len „neformálny rozhovor“, ako on sám prezentoval prvú časť svojho stretnutia so zástupcami médií, ani sa spoliehať, že jeho vyjadrenia nebudú publikované (len preto, že prítomných zástupcov týchto médií požiadal, „aby mikrofóny a kamery vyplli“).

Podľa § 8a ods.1 Trestného poriadku sú orgány činné v trestnom konaní (ktorým je i súd - § 12 ods.1 Tr. por.) povinné informovať verejnosť o svojej činnosti poskytovaním **informácií** oznamovacím prostriedkom (no i pri plnení tejto povinnosti sú povinné dbať okrem iného aj na to, aby neohrozili objasnenie skutočností dôležitých pre posúdenie veci). Na podklade toho by súd (sudca) mohol poskytnúť vecnú informáciu napríklad i o vykonaných úkonoch, o mieste a čase ich vykonania, o svojich rozhodnutiach, o stave alebo výsledku konania a podob.

Pokiaľ by sudca JUDr. J. P. zástupcom prítomných médií 29. júna 2003 oznámil iba čas plánovaného výsluchu obvineného JUDr. Ing. J. M. a kedy rozhodne o podanom návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby (ako sám tvrdí a z údajov publikovaných v článkoch redaktora M. J. v denníkoch SME a KORZÁR 30. júna 2003 vyplýva, že okrem vyjadrení, ktoré sú predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto veci, sudca JUDr. J. P. v ten deň prítomným zástupcom médií skutočne dal aj informáciu o tom, že „spis ešte študuje“ a že obvineného J. M. vypočuje a o návrhu na jeho vzatie do väzby rozhodne až v pondelok 30.6.2003), takýto postup by neodporoval ustanoveniu § 30 ods.11 Zákona o sudcoch a prísediacich, pretože by išlo z jeho strany o plnenie informačnej povinnosti voči oznamovacím prostriedkom, ktorá mu vyplývala z ustanovenia § 8a ods.1 Trestného poriadku.

Z toho, že i takéto informácie v ten deň poskytol médiám, ho napokon návrh ministra ani neviní. Viní ho len z toho, že pred zástupcami médií v ten deň uviedol, že: „Svedok bol vypočutý v piatok o 9.40 hod., o dvadsať minút už išli pre [redakcia]. Čo to má znamenať? Podľa mňa to bola dopredu pripravená akcia.“ To už ale nebola vecná informácia o jeho činnosti, ale išlo o vyslovenie **vlastného názoru** sudcu na vec prejednávanú súdom. Prvok vlastného hodnotiaceho súdu zo strany sudcu JUDr. J. P. vo vzťahu k trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M.

a spol., resp. pokiaľ ide o spôsob (a zákonnosť) vykonania úkonov vyšetrovateľa (a vôbec policajných orgánov) smerujúcich k zaisteniu osoby obvineného JUDr. Ing. J. M. na účely trestného konania, je v týchto výrokoch sudcu JUDr. J. P. zjavný.

JUDr. J. P. teda základnú povinnosť, ktorá mu ako sudcovi vyplývala z ustanovenia § 30 ods.11 Zákona o sudcoch a prísediacich, aj podľa názoru disciplinárneho súdu porušil.

Nebolo možné zohľadniť ani tú časť jeho obhajoby, v ktorej namietal, že svojím vyhlásením, keďže neporušil základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods.11 zákona č.385/200 Z.z. (lebo nevyslovil názor na vec prejednávanú súdmi a nevyslovil ho verejne), potom ani nemohol vzbudiť pochybnosti o svojej neustrannosti pri svojom rozhodovaní a už vôbec nie o svojej nezaujatosti voči účastníkom konania, pretože o otázke jeho zaujatosti v tejto veci dvakrát rozhodoval Krajský súd v K. a v oboch prípadoch rozhodol, že z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci nie je vylúčený (lebo nezistil dôvody na jeho vylúčenie podľa § 30 ods.1 Trestného poriadku) a tieto rozhodnutia by mali byť aj pre disciplinárny súd záväzné, pretože inak by o tej istej otázke existovali dve diametrálne odlišné rozhodnutia - na jednej strane rozhodnutia Krajského súdu v K. (v podobe uznesenia Krajského súdu v K. sp. zn. 7 Tpo 31/03 z 20. mája 2003, ktorým podľa § 149 ods.1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie sudcu Okresného súdu K. JUDr. J. P. sp. zn. 7 Ntv 108/02 z 25. apríla 2003 a rozhodol, že sudca JUDr. J. P. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci, ako aj v podobe uznesenia Krajského súdu v K. sp. zn. 7 Tpo 40/03 z 3. júla 2003, ktorým podľa § 148 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť krajského prokurátora, podanú proti uzneseniu sudcu JUDr. J. P. sp. zn. 7 Ntv 112/03 z 30. júna 2003, ktorým rozhodol, že nie je vylúčený „z prejednávania trestnej veci vedenej na Okresnom súde K. pod sp. zn. 7 Ntv 112/03“) a na strane druhej rozhodnutie disciplinárneho súdu.

Disciplinárny súd považuje za potrebné na adresu tejto obhajobnej námietky sudcu JUDr. J. P. poznamenať, že úlohou disciplinárneho súdu skutočne nebolo skúmať, či u neho existovali dôvody podľa § 30 Trestného poriadku na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania a z rozhodovania, ani rozhodovať o tom, či v dôsledku svojich verejných vyhlásení je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného JUDr. Ing. J. M. a spol. (a v rámci toho napríklad posudzovať, či verejné vyslovenie jeho vlastného názoru na vec ešte pred rozhodnutím o návrhu na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby, ktorý bol publikovaný v médiách, je dostatočným dôvodom na to, aby bol pre pochybnosti o svojej nezaujatosti pre svoj pomer k tejto veci, resp. k osobám, ktorých sa týkali jeho úkony, z dôvodov podľa § 30 ods.1 Tr. por. vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania).

Tieto otázky disciplinárny súd však ani neskúmal, neposudzoval, ani nerozhodoval o jeho vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v tejto trestnej veci. Akceptuje, že ich skúmanie (a rozhodovanie o vylúčení sudcu) prislúcha orgánom činným v trestnom konaní, ktoré sú uvedené v § 31 Trestného poriadku a nespadá do právomoci disciplinárneho súdu. Pokiaľ krajský súd v tomto smere opakovane dospel k záveru, že sudca JUDr. J. P. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci, disciplinárny súd bol týmito jeho rozhodnutiami viazaný. To mu však nijako nebránilo skúmať, či sudca JUDr. J. P. naozaj verejne vyslovil svoj názor na vec prejednávanú súdmi, či neporušil

povinnosť sudcu a či tým objektívne nevzbudil oprávnené pochybnosti o svojej nestrannosti pri rozhodovaní.

Disciplinárny súd sa preto necítil byť viazaný dôvodmi uznesenia Krajského súdu v K. p. zn. 7 Tpo 40/03 z 3. júla 2003, menovite tou jeho časťou, kde krajský súd konštatuje (a i tým odôvodňuje svoje rozhodnutie), že „JUDr. J. P. poprel, aby bol sa verejne vyjadroval pred rozhodnutím o návrhu krajského prokurátora na vzatie do väzby obvineného JUDr. Ing. J. M. ...“. Posúdenie, či sudca zavinené porušil svoje povinnosti a dopustil sa tým disciplinárneho previnenia, resp. závažného disciplinárneho previnenia, a zisťovanie disciplinárnej zodpovednosti sudcov, totiž podľa § 119 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z., v znení neskorších predpisov, zase patrí disciplinárnemu súdu, nie orgánom činným v trestnom konaní.

Tak, ako disciplinárny súd nemôže svojimi rozhodnutiami zasahovať do právomoci orgánov činných v trestnom konaní, rovnako nemôžu ani tieto orgány zasahovať do právomoci disciplinárneho súdu (a nahrádzať vlastnými rozhodnutiami jeho rozhodnutia).

Disciplinárny súd sa totiž neuspokojil iba so samotným vyjadrením sudcu JUDr. J. P. (že pred rozhodnutím o návrhu prokurátora na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby sa k veci verejne nevyjadroval) a v dokazovaní, ktoré disciplinárny súd vykonal, dospel k iným skutkovým zisteniam a záverom.

Sudca Okresného súdu K. JUDr. J. P. sa skutkom, pre ktorý bol uznaný za vinného, dopustil zavineného porušenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti pri rozhodovaní, čím po formálnej i po materiálnej stránke naplnil zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Na adresu subjektívnej stránky jeho konania považuje disciplinárny súd za potrebné poznamenať, že na disciplinárnu zodpovednosť za toto disciplinárne previnenie postačuje akákoľvek forma zavinenia, čo i len zavinenie z nedbanlivosti.

Disciplinárny súd na podklade vykonaných dôkazov však v tomto smere dospel k zisteniu, že sudca JUDr. J. P. vedel a bol uzrozumený s tým, že koná v rozpore s povinnosťami sudcu a bol prinajmenšom uzrozumený aj s tým, že týmto svojim skutkom môže vo verejnosti vzbudiť oprávnené pochybnosti o svojej nestrannosti pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. M. do väzby – teda že konal v nepriamom úmysle (§ 4 písm. a/ Trestného zákona, per analógiám).

Pretože disciplinárneho previnenia, pre ktoré bol uznaný za vinného, sa dopustil ešte dňa 29. júna 2003, teda ešte pred dňom 1. novembra 2003, kedy nadobudol účinnosť zákon č.426/2003 Z.z., ktorým bol zákon č.385/2002 Z.z. o sudcoch a príseďiacich zmenený a doplnený, na podklade § 151b ods.5 citovaného zákona bol sudca JUDr. J. P. uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2002 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Na rozdiel od návrhu ministra spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania však disciplinárny súd nezistil, že by sa dopustil **závažného** disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 i 2 citovaného zákona.

Závažným disciplinárnym previnením podľa § 116 ods.2 zákona č.385/2002 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003, teda v čase, keď sudca JUDr. J. P. spáchať skutok, pre ktorý bol na neho podaný návrh

na začatie disciplinárneho konania, bolo vedomé porušenie povinnosti sudcu **rozhodovať** nestranne a nezaújato.

Znovu treba zdôrazniť, že predmetom jeho disciplinárneho konania v tomto prípade nebolo samotné **rozhodovanie** o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [REDACTED] M. [REDACTED] ale porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 30 ods.11 citovaného zákona verejne vyslovovať svoj názor vo veci prejednávanej súdom, ktorého sa dopustil v súvislosti s týmto rozhodovaním. Skutok, pre ktorý bol uznaný za vinného, nespočíval vo vedomom porušení povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaújato.

Pokiaľ sa disciplinárny súd i zmieňuje o jeho rozhodnutiach o väzbe tohto obvineného, tak len na dokumentovanie časových súvislostí medzi podaním návrhu prokurátora na väzbu a rozhodnutím sudcu JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] o tomto návrhu na jednej strane a na strane druhej verejným vyjadrením sudcu JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] na uvedené vec, pretože práve pre toto vyjadrenie (z hľadiska jeho času a obsahu) naň minister spravodlivosti podal návrh na začatie disciplinárneho konania, nie pre samotné rozhodnutie. Disciplinárnemu súdu potom ani neprislúchalo skúmať a posudzovať zákonnosť rozhodnutia sudcu JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] o návrhu prokurátora na vzatie obvineného JUDr. Ing. J. [REDACTED] M. [REDACTED] do väzby a ani ju pri svojom rozhodovaní – súc viazaný návrhom na začatie disciplinárneho konania - neskúmal a neposudzoval.

Je síce pravdou, že závažným disciplinárnym previnením podľa § 116 ods.2 zákona č.385/2002 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003, mohlo byť aj konanie uvedené v odseku 1 tohto paragrafu, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia sudcu, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti bola jeho škodlivosť zvýšená, avšak ani z tohto hľadiska disciplinárny súd nezistil naplnenie zákonných znakov závažného disciplinárneho previnenia.

Tá samotná okolnosť, že sudca JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] verejne vyjadril svoj názor na predmetnú trestnú vec pred zástupcami médií s celoslovenskou pôsobnosťou (o čo opieral svoju argumentáciu [REDACTED] v návrhu na začatie disciplinárneho konania), ešte nepostačuje. Nielenže ide o okolnosť, ktorá len na ňom nebola závislá (hoci si jej mal byť vedomý), ale popri nej chýbajú ďalšie skutočnosti, ktoré by škodlivosť konania sudcu JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] zvyšovali natoľko, aby ich súhrn odôvodňoval právny záver, že sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia.

Nejde o recidívu a ani povaha porušenej povinnosti (i keď sa formálne radí medzi základné povinnosti) v porovnaní s ďalšími základnými povinnosťami sudcu podľa mienky disciplinárneho súdu neumožňuje konštatovať, že by jej samotné porušenie zvyšovalo závažnosť či škodlivosť skutku do tej miery, aby jej porušenie napĺňalo zákonné znaky závažného disciplinárneho previnenia.

Bolo treba totiž zohľadniť aj mieru zavinenia sudcu JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] i ďalšie okolnosti spáchania skutku, vrátane jeho následkov.

Vykonaným dokazovaním sa nezistilo, že porušenie zákazu vyplývajúceho z ustanovenia § 30 ods.11 Zákona o sudcoch a prísediacich sudcom JUDr. J. [REDACTED] P. [REDACTED] by okrem vyvolania oprávnených pochybností o jeho nestrannosti pri rozhodovaní o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [REDACTED] M. [REDACTED] vyvolalo aj iné škodlivé následky.

Na to, že jeho konanie objektívne vzbudilo oprávnené pochybnosti o jeho nestrannosti pri rozhodovaní (o väzbe obvineného JUDr. Ing. J. [REDACTED] M. [REDACTED]), však nebolo možné opätovne prihliadať, pretože by to viedlo k neprípustnému dvojitému

započítanie tej istej okolnosti v jeho neprospech. To, aby zavinené porušenie povinnosti sudcu vzbudzovalo oprávnené pochybnosti pri jeho rozhodovaní, bolo zákonným znakom (jednou z objektívnych formálnych podmienok) na to, aby jeho skutok vôbec mohol byť právne posúdený ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 citovaného zákona.

Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, nemožno pominúť ani to, že trestná vec obvineného JUDr. Ing. J. M. bola v čase rozhodovania o jeho väzbe skutočne nadmerne medializovaná a i disciplinárny súd zohľadnil, že médiá v čase rozhodovania o jeho väzbe koncom mesiaca júna 2003 vyvolávali veľký tlak na sudcu JUDr. J. P. dožadujúc sa informácií o jeho rozhodnutí, ktorému podľahol a namiesto vecnej informácie, ktorú inak bol povinný médiám poskytnúť v rozsahu uvedenom v § 8a ods.1 Trestného poriadku, prešiel do excesu a nad rámec toho, v rozpore s ustanovením § 30 ods.11 Zákona o sudcoch a prísediacich, pod vplyvom týchto okolností, nesporne vplývajúcich na jeho psychiku, neprípustným spôsobom vyslovil i svoj vlastný názor na predmetnú vec.

Pri posudzovaní miery jeho viny disciplinárny súd vzal na zreteľ i túto skutočnosť, ako i to, že sa (hoci neopodstatnene a bez primeraných dôvodov) spoliehal, že prítomní zástupcovia budú rešpektovať jeho podmienku, že úvodnú časť rozhovoru s nimi (ktorú on považoval len za „neformálnu“, a preto vyslovil predmetné výroky) nebudú zaznamenávať, i keď ani táto okolnosť ho nemôže vyviníť, ani ospravedlniť jeho konanie.

Týmto všetkým okolnostiam v súhrne podľa názoru disciplinárneho súdu dostatočne zodpovedá právne posúdenie jeho skutku ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Pri ukladaní zákona zodpovedajúceho disciplinárneho opatrenia disciplinárny súd prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia (a v rámci toho na význam základnej povinnosti sudcu, ktorú porušil, okolnosti i následky jeho konania i mieru jeho zavinenia), na to, ako si JUDr. J. P. doposiaľ plnil funkčné povinnosti sudcu, ako aj na jeho osobu i osobné pomery.

JUDr. J. P. funkciu sudcu vykonáva od 2. júla 1993. Povinnosti sudcu si doposiaľ vykonával zodpovedne, je kladne hodnotený. Rozhodnutím kárneho senátu Krajského súdu v K. sp. zn. Spr 1403/99 z 2. novembra 1999 bol postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. b/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, napomenutím (č.l. 113-114), no tento postih bol už zahladený (č.l. 100). Je vdovec a stará sa o 16-ročnú dcéru, ktorá je študentkou gymnázia (č.l. 101).

Sudcovi JUDr. J. P. poľahčovalo, že si doposiaľ riadne plnil povinnosti sudcu, je kladne hodnotený a že ešte stále patrí medzi funkčne mladších sudcov.

Na druhej strane mu priťažovalo, že porušenia základnej povinnosti sudcu zdržať sa vyslovovania svojho názoru na trestnú vec obvineného JUDr. Ing. J. M. sa dopustil ešte pred svojim rozhodnutím, pred zástupcami viacerých médií s celoslovenskou pôsobnosťou, hoci si musel byť vedomý jej závažnosti, jej vysokej medializácie a rozsiahlych negatívnych dopadov, ktoré môžu jeho vyjadrenia mať na dôveru verejnosti v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Pretože sudca JUDr. J. P. sa disciplinárneho previnenia, pre ktoré bol uznaný vinným, dopustil dňa 29. júna 2003, ešte pred dňom 1. novembra 2003, kedy nadobudol účinnosť zákon č.426/2003 Z.z., ktorým bol zákon č.385/2002 Z.z. o sudcoch a prísediacich zmenený a doplnený, na podklade § 151b ods.5 citovaného

zákona musel disciplinárny súd aj pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa opierať o ustanovenie § 117 zákona č.385/2002 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Vychádzajúc z týchto hľadísk disciplinárny súd sudcovi JUDr. J. P. podľa § 117 ods.1 písm. b/ zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003, uložil disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu o 10 % (desať percent) na obdobie 3 (troch) mesiacov, považujúc ho za dostatočne a zodpovedajúce stavu vecí a zákonu, závažnosti disciplinárneho previnenia, osobe sudcu JUDr. J. P. jeho osobným pomerom, ako aj požiadavke generálnej a individuálnej prevencie disciplinárneho postihu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia prostredníctvom tohto disciplinárneho súdu k jeho odvolaciemu senátu. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

Bratislava 5. decembra 2003

JUDr. Ladislav Liščák, v.r.,
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: